

Sygn. akt VIII GC 1929/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Tadeusz Górka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 października 2023 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Hurtownia (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 33 550,00 zł (trzydzieści trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 26 lipca 2022 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7295 zł (siedem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia o kosztach zawartych w niniejszym orzeczeniu do dnia zapłaty,

III. nakazuje zwrócić powodowi kwotę 1000 zł (tysiąc złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet zwrotu kosztów dojazdu świadków,

IV. zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Bydgoszczy kwotę 824,04 zł (osiemset dwadzieścia cztery złote cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sędzia Tadeusz Górka

Sygn. akt VIII GC 1929/22

UZASADNIENIE

Powód M. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „(...)” z siedzibą w J. wniósł o zasądzenie od pozwanego Hurtowni (...) Sp. z o.o. w Z. kwoty 33.550,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 lipca 2022 r. do dnia zapłaty.

Powód domagał się również zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone do dnia zapłaty.

Strona powodowa wniosła również o rozpoznanie sprawy z pominięciem przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że nabył od pozwanego podnośnik nożycowy za cenę 33.550,00 zł brutto. W dniu 1 października 2021 r. spostrzeżono, że przedmiotowe urządzenie posiada zniekształcone platformy.

Pozwany pomimo powzięcia informacji o wadach mnie podjął żadnych czynności. Wobec powyższego strona powodowa złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży. Zdaniem pozwanego usterka nie wynika z właściwości urządzenia, powstała ona podczas transportu lub montażu podnośnika. Jednakże, jak podniósł powód, transport przebiegł bez zakłóceń, zaś montaż został przeprowadzony przez wykwalifikowaną osobę. Strona powodowa wskazała, że wada uniemożliwia użytkowanie podnośnika, ma charakter istotny. Pozwanego wezwano do zapłaty, jednakże bez rezultatu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 listopada 2022 r., sygn. akt VIII GC 1929/22 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, w tym również o kosztach procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany przyznał fakt zawarcia umowy sprzedaży podnośnika, jak również fakt stwierdzenia odkształceń platform podnośnika. Jednocześnie zaprzeczył, aby podczas przewozu urządzenia nie doszło do żadnych zdarzeń, w wyniku których podnośnik mógł ulec uszkodzeniu, a także aby wada urządzenia nie powstała na skutek jego montażu. Pozwany zaprzeczył również, że usterka podnośnika wynika z właściwości. Strona pozwana zakwestionowała, aby sprzedany podnośnik posiadał wadę fizyczną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 marca 2021 r. strony zawarły umowę sprzedaży podnośnika nożycowego (...) za cenę 33.550,00 zł brutto.

Okoliczności bezsporne

W związku z zawartą umową sprzedaży urządzenia, w dniu 31 marca 2021 r. pozwany wystawił na rzecz powoda fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 33.550,00 zł brutto (27.276,42 zł netto). Płatności należało dokonać do dnia 29 czerwca 2021 r.

Dowód: Faktura VAT nr (...) – k. 25.

Powód kupił podnośnik m.in. w celu prac związanych z kontrolą czy regulacją geometrii zawieszeni.

M. K. we własnym zakresie odebrał od pozwanego zakupione urządzenie. Pojazd, który przyjechał po podnośnik był przystosowany do jego przewozu, pozwany nie zgłaszał co do niego zastrzeżeń. Transport urządzenia przebiegł prawidłowo. W trakcie jazdy podnośnik nie uległ uszkodzeniu. Po dotarciu do miejsca docelowego, powód rozładował urządzenie przy użyciu ładowarki. Podnośnik był składowany przez okres kilku miesięcy na podwórku powoda, albowiem powód budował halę, która miała pełnić funkcję warsztatu. Po zakończeniu robot, powód zlecił profesjonalnemu podmiotowi jego montaż.

Dowód: zeznania świadka E. K. oraz powoda M. K. – protokół rozprawy z dnia 10.02.2023 r. znajdujący się na płycie CD – k. 160.

Montaż podnośnika miał miejsce w dniu 1 października 2021 r. W trakcie montażu powód powziął informację o istnieniu wady. Wobec powyższego, w dniu 8 października 2021r. za pośrednictwem poczty e-mail powód poinformował pozwanego o wykrytej usterce.

Dowód: Protokół z dnia 01.10.2021 r., Wiadomości e-mail – k. 31-35.

W chwili montażu podnośnik był oryginalnie zafoliowany, brak było uszkodzeń folii, jak i samego urządzenia. Nie posiadało ono wgnieceń, odprysków czy pęknięć.

Urządzenie nie posiadało śladów uszkodzeń mechanicznych, które mogłyby świadczyć o upadku z wysokości podczas załadunku/rozładunku.

Dowód: zeznania świadka R. J. - protokół rozprawy z dnia 10.02.2023 r. znajdujący się na płycie CD – k. 160, Opinia biegłego sądowego dr hab. Inż. M. Z. – k. 109-117.

Urządzenie posiadało odkształcenie platformy podnośnika, które związane było z brakiem prostoliniowości konstrukcji nośnej podnośnika związanej z platformami najazdowymi.

Podnośnik został nieprawidłowo wykonany przez wytwórcę, ponadto niewłaściwie zaprojektowany bądź wyprodukowany z niewłaściwie dobranych materiałów.

Wada w postaci ugięcia konstrukcji platformy podnośnika wykluczała zastosowanie go do prac związanych z kontrolą, czy regulacją geometrii zawieszenia.

Wada istniała w chwili zakupu, nie jest związana z wadliwym montażem czy transportem. Wada uniemożliwia wykorzystanie podnośnika w celu pomiarów geometrii zawieszenia.

Podnośnik nie daje pewności wyników pomiarów podczas wykonywania prac związanych z pomiarami geometrii zawieszenia. Konstrukcja podnośnika uniemożliwia wykonywanie ww. pomiarów.

Dowód: Opinia biegłego sądowego dr hab. inż. M. Z. – k. 109-117, Uzupelniająca opinia biegłego sądowego dr hab. inż. M. Z. – 143-145.

Pismem z dnia 14 lipca 2022 r. pełnomocnik w imieniu powoda złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży podnośnika nożycowego z dnia 31 marca 2021 r. Wskazał, że urządzenie obarczone jest wadą, która uniemożliwia korzystanie z niego.

W związku z powyższym, wezwał pozwanego do zwrotu w terminie 7 dni uiszczonej ceny. Jednocześnie strona powodowa zwróciła się do pozwanego o wskazanie terminu i miejsca zwrotu urządzenia.

Pismo doręczono w dniu 18 lipca 2022 r.

Dowód: Oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży z dnia 14.07.2022 r. – k. 20-21.

W ocenie pozwanego usterka urządzenia powstała podczas transportu lub montażu. Pozwany nie uznał oświadczenia odstąpienia od umowy za skuteczne.

Dowód: Pismo pozwanego z dnia 28.07.2022 r. -k. 22-23.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów prywatnych i wydruków znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwość, autentyczność i moc dowodowa nie budziły wątpliwości, a także w oparciu o zeznania świadków R. J. oraz E. K., jak również w oparciu o przesłuchanie powoda M. K..

Sąd opatrzył przymiotem wiarygodności zeznania ww. osób, albowiem w ocenie Sąd były one wiarygodne, spójne i logiczne, a ponadto znajdowały odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Zeznania świadków Ł. J. oraz D. M. były nieprzydatne dla rozstrzygnięcia, albowiem ww. osoby nie miały wiedzy, czy podnośnik posiadał uszkodzenia, czy istniały one w chwili montażu podnośnika, reasumując świadkowie nie mieli wystarczającej wiedzy w przedmiocie postępowania.

Również opinia biegłego była logiczna, jasna i spójna. Sąd oparł się na niej w zakresie stwierdzenia, że istniała wada istotna podnośnika w momencie sprzedaży.

Zaznaczyć tu należało również, iż przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd miał na uwadze treść art. 233 § 1 k.p.c., zgodnie, z którym ocenia on wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Sąd zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie bezsporny był fakt zawarcia przez strony umowy sprzedaży podnośnika nożycowego, jak również fakt, że urządzenie posiadało wadę w postaci zniekształcenia platformy. Bezsporne było to, że pozwana otrzymała w dniu 18 lipca 2022 roku oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży złożone przez powoda. Spór w istocie dotyczył przyczyny powstania wady. W ocenie strony powodowej, zniekształcenie stanowiło wadę tkwiącą w rzeczy, natomiast zdaniem pozwanego uszkodzenie podnośnika nastąpiło w trakcie transportu bądź montażu.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Podstawowym przedmiotem sprzedaży jako stosunku prawnego jest przeniesienie przez sprzedawcę na kupującego własności rzeczy – nieruchomości i rzeczy ruchomych. Obok przeniesienia własności rzeczy, podstawowym obowiązkiem sprzedawcy jest obowiązek jej wydania, co oznacza przeniesienie posiadania rzeczy.

Podstawowym obowiązkiem kupującego jest zapłata świadczenia pieniężnego – ceny, a spełnienie tego obowiązku powoduje wygaśnięcie zobowiązania dopiero wówczas, gdy sprzedawca otrzymał gotówkę, lub też uznany został jego rachunek bankowy albo obciążony został rachunek kupującego.

Stosownie do art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę (rękojmia).

Jak wskazuje art. 556[1] §1 k.c. wada polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli: 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia; 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór; 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia; 4) została kupującemu wydana w stanie niezupełnym.

Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna (art. 560 § 1 i 4 k.c.)

Mając na względzie powyższe oraz zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, iż ujawniona w przedmiotowym wada, miała charakter istotny i tkwiła w podnośniku od początku.

Z ustaleń powołanego w niniejszej sprawie biegłego wynikało jednoznacznie, iż zakupiony od pozwanego podnośnik został nieprawidłowo wykonany przez wytwórcę, co było skutkiem niewłaściwego zaprojektowania bądź użycia niewłaściwie dobranych materiałów. Co więcej, miała charakter istotny, albowiem uniemożliwiała wykorzystanie podnośnika w celu pomiarów geometrii zawieszenia, albowiem urządzenie nie zapewniało wiarygodnych pomiarów. Powód jasno powiedział podczas swojego przesłuchania (k.99), że „zainwestował w podnośnik i urządzenie do geometrii prawie 80 tysięcy złotych, po to aby wykonywać geometrię i by mu to przynosiło zyski”. Skoro podnośnik ma wady, to powód nie może wykonywać geometrii, co było celem zakupu podnośnika.

Mając na względzie, że ujawniona wada miała charakter istotny, pretendowało to skorzystanie przez powoda z przysługującego mu, a wynikającego z art. 560 k.c. uprawnienia do odstąpienia od umowy łączącej go z pozwanym.

W przedmiotowej sprawie spełnione zostały również przesłanki wyrażone w art. 563 § 1 k.c., z którego wynika, że przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później - jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu. Innym słowy, z powyższego artykułu wysnuć należy tezę, iż realizacja uprawnień kupującego z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej, uzależniona jest od dopełnienia przez niego aktu staranności w postaci zawiadomienia sprzedawcy o wadzie w terminie określonym w tym przepisie. Zawiadomienie o wadach nie wymaga przy tym szczególnej formy, a zatem skutki prawne wywołuje zarówno zawiadomienie na piśmie, jak i ustnie. Ten obowiązek kupującego zastrzeżony jest w interesie sprzedawcy, gdyż w jego interesie leży jak najszybsze dowiedzenie się o wadzie rzeczy sprzedanej i niepozostawanie w niepewności, co do możliwości dochodzenia od niego przez kupującego roszczeń wynikających z rękojmi. W interesie sprzedawcy jest jak najwcześniejsze dowiedzenie się o wadzie także dlatego, żeby mógł skutecznie i przy poniesieniu jak najmniejszych kosztów skorzystać z niezwłocznego usunięcia wady (art. 560 § 1 zdanie drugie k.c.). Przy wykładni art. 563 k.c. należy jednak mieć również na względzie interes kupującego, albowiem przepis ten, ułatwia możliwość skorzystania z uprawnień rękojmianych, gdyż nakłada na sprzedawcę odpowiedzialność za wady rzeczy bez względu na jego winę i wiedzę o istnieniu wady (zob. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 października 2014 r., sygn. I ACa 369/14, LEX nr 1537401). Do zachowania powyższego terminu wystarczy wysłanie przed jego upływem zawiadomienia o wadzie (§ 2).

Podkreślić należy, iż zakup przedmiotowego urządzenia miał miejsce w dniu 31 marca 2021 r. Warsztat, w którym miał nastąpić montaż zakupionego podnośnika był w trakcie budowy. Wobec powyższego, urządzenie zamontowano dopiero w dniu 1 października 2021 r., po zakończeniu robót. W trakcie rzeczonoego montażu powód powziął informację o istnieniu wady zakupionego towaru w postaci zniekształcenia. W dniu 8 października 2021 r. za pośrednictwem korespondencji e-mail, powód przekazał pozwanemu informację o wykrytych nieprawidłowościach.

W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę fakt powzięcia przez powoda informacji o istnieniu wady w dniu 1 października 2021 r., a także fakt niezwłocznego zawiadomienia pozwanego o jej wykryciu, Sąd doszedł do wniosku, że strona inicjująca niniejsze postępowanie, wypełniła swoim działaniem przesłanki wynikające z art. 563 k.c.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu powód wykazał, iż po pierwsze poinformował pozwanego o przedmiotowej wadzie, a po wtóre działając poprzez swojego pełnomocnika, złożył skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Jednocześnie zarzut podniesiony przez pozwanego, w myśl którego wada nie wynikała z właściwości podnośnika, a była skutkiem nieprawidłowego transportu lub montażu należało uznać za chybiony. Strona pozwana nie udowodniła tej okoliczności.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego pojazd, którym transportowano urządzenia był przystosowany do jego przewozu, zaś do rozładunku wykorzystano ładownicę manitu. Ponadto wskazać należy, iż montażu dokonał wykwalifikowany do tego podmiot. Sąd ustalił, iż podnośnik został nieprawidłowo wykonany przez producenta, co było skutkiem niewłaściwego zaprojektowania bądź użycia niewłaściwych materiałów. Wada była istotna ponieważ uniemożliwiała dokonywanie geometrii kół, do czego podnośnik został zakupiony.

Mając na względzie powyższe rozważania, Sąd w pkt. I sentencji wyroku zasądził całą dochodzoną należność wynoszącą 33.550,00 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie. W dniu 18 lipca 2022 r. stronie pozwanej (k.22) doręczono oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży podnośnika nożycowego w którym wezwano pozwanego do zwrotu w terminie 7 dni uiszczonyj ceny. Mając na względzie powyższe, od dnia 26 lipca 2022 r. pozwany pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia, co implikowało prawo do domagania się odsetek.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W pkt II wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7295 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Koszty, jakie poniósł powód to kwota 7295 zł. Na powyższą kwotę składa się kwota 1.678,00 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 3.600,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalonego w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1814 ze zm.), kwota 17,000 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 1500 zł tytułem w całości wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego za sporządzoną opinię oraz kwota 500 zł tytułem wykorzystanej w całości zaliczki na poczet zwrotu kosztów podróży świadka R. J..

Nadto zgodnie z art. 98 § 1[1] k.p.c. od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. W związku z powyższym Sąd zasądził od kwoty 7295 zł odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Kwotę 1000 zł (2x500 zł za zwrot kosztów dojazdu świadków E. K. i D. M.) Sąd zwrócił stronie powodowej na podstawie art. 80 ust. 1 kscu (pkt III wyroku).

Koszt opinii biegłego wyniósł w sprawie 1936,74 zł. Strona powodowa uiściła zaliczkę na poczet opinii biegłego w wysokości 1500 zł (k.75) zgodnie z zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2022 roku (k. 68). Różnica między kwotą 1936,74 zł a 1500 zł wynosi 436,74 zł i Sąd zasądził ją od pozwanej tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na podstawie art. 113 kscu.

Koszt zwrotu dojazdu świadka R. J. wyniósł 887,30 zł (k.102). Strona powodowa uiściła zaliczkę (k.75) na poczet zwrotu kosztów dojazdu świadków w łącznej wysokości 1500 zł – po 500 zł na każdego świadka- zgodnie z zarządzeniem z dnia 12 grudnia 2022 roku. Różnica między kwotą 887,30 zł (koszt dojazdu świadka R. J.) a 500 zł (zaliczką zwrotu kosztów dojazdu świadka R. J. na wynosi 387,30 zł) i Sąd zasądził ją od pozwanej tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa na podstawie art. 113 kscu.

Suma kwot 436,74 zł i 387,30 zł to 824,04 zł, którą Sąd zasądził od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bydgoszczy (pkt IV wyroku).

Sędzia Tadeusz Górka